

хубавици отъ тебе, които на скоро и прѣнебрѣгнахъ. Но, коя си, ты а че ты вѣрвамъ до полуджъ? Лицето ти е калпаво, а сърдцето ти студено като ледъ. Очитъ ти съ искрении; а челога ти нѣ какъ свѣти, но знамъ ты не си светица, защото огненигъ ти устны дыхатъ облагъ и сладострастие, и мамягъ на любовь. Но ты всякога все можешъ да ся сдържшь. Когато ти изказахъ неисказанягъ си любовь, ты ми ся показа толкозь студена и безстрастна къмъ мене, щото възимахъ тя за непостояннѣ, гордѣ и мечтателнѣ. Любовьта ми къмъ тебе мя направи да подлудѣжъ, и като видѣхъ че бѣдствувамъ за животътъ си, побѣгнахъ далѣчь отъ тебе. Тебѣ ти ся стори че тя прѣзрѣхъ, побѣгванieto ми разгнѣви гордостътъ ти. Я ми кажи: обичашъ ли мя на истинѣ, или си ся закле ла просто че ще мя унизишь като мя плѣвишь и обезчестишь? "

А ты му отговаряше ласкаво: — Чудишь ся че чистотата на очитъ ми противурѣчи на сладострастнето на устныгъ ми. Его знай че до сега напусто съмъ търсила нѣкое въздѣлено същество. На истинѣ природно съмъ люборачителна,